

مدرسه نظام احمدی

۱۳ فروردین ۱۳۹۵ ساعت ۰:۲۱

نخستین آموزشگاه ژاندارمری «کاندیدا افسیه» نام داشت که در ۱۳ آبان ۱۲۹۰ گشایش یافت. در اولین دوره، از بین افسران ژاندارمری و نظمیه که داوطلب خدمت در ژاندارمری شده بودند، ۳۰ نفر از طریق آزمون پذیرفته شدند. این آموزشگاه شبانه روزی بوده و دوره آموزشی آن ۴ ماه تعیین شده بود.

در اوایل دوره قاجار، در جریان جنگهای ایران و روسیه، دولتمردان ایران به ضعفهای سازمان نظامی بیش از پیش پی بردند و درصدد چاره جویی برآمدند. بدین منظور عباس میرزا چند تن از ایرانیان را برای فراگیری علوم و فنون جدید به اروپا اعزام کرد و افزون بر آن از مستشاران خارجی، از جمله ژنرال گاردان فرانسوی، برای آموزش نظامیان ایران دعوت به عمل آورد. میرزا تقی خان امیرکبیر، نخستین صدراعظم ناصرالدین شاه، تأسیس «مدرسه دارالفنون» را در سال ۱۲۶۶ (ه. ق) برای تربیت نیروی انسانی متخصص مورد نیاز کشور آغاز کرد. کامران میرزا، نایب السلطنه و فرزند دوم ناصرالدین شاه، که وزارت جنگ ایران را به عهده داشت، در سال ۱۳۰۳ (ه. ق) «مدرسه نظام» دیگری، مانند دارالفنون، بنا نهاد. این مدرسه تا اوایل انقلاب مشروطیت فعال بود و سرانجام به مدرسه «کادت» تبدیل شد. در دوره مظفرالدین شاه، مدرسه ای برای فرزندان افسران تشکیل شد که به دو شعبه تقسیم شد؛ شعبه بالا برای فرزندان افسران و شعبه پایین برای فرزندان درجه داران اختصاص یافت. در سال ۱۲۸۹ (ه. ش)، ژنرال وادبولسکی مدرسه دیگری به نام «مدرسه افراد» برای فرزندان قزاقها تأسیس کرد. دانش آموختگان این آموزشگاه با درجه گروهبانی در پادگانها در قسمت «صف» خدمت می کردند. در سازمان قزاق آموزشگاه دیگری تأسیس شد به نام «اوچینی کامان» که افزون بر فرزندان قزاقها، افرادی را که مختصر سواد داشتند در آن پذیرفته و آموزش می دادند. دوره های تخصصی آن عبارت بودند از دوره ابتدایی، دوره متوسطه و دوره نظامی.

نخستین آموزشگاه ژاندارمری «کاندیدا افسیه» نام داشت که در ۱۳ آبان ۱۲۹۰ گشایش یافت. در اولین دوره، از بین افسران ژاندارمری و نظمیه که داوطلب خدمت در ژاندارمری شده بودند، ۳۰ نفر از طریق آزمون پذیرفته شدند. این آموزشگاه شبانه روزی بوده و دوره آموزشی آن ۴ ماه تعیین شده بود. استادان خارجی و ایرانی در آن تدریس می کردند. داوطلبان هنگام ورود به مدرسه با درجه آسپیرانی (استواری) پذیرفته می شدند و در پایان دوره با درجه نایب دوم (مستوان دوم) یا نایب اول (مستوان یکم) یا سلطان (سروان) به محل خدمت خود منتقل می شدند. فرماندهان سوئدی ژاندارمری، افزون بر مدارس فوق، مدرسه دیگری مانند مدرسه صاحب منصبان ژاندارمری تأسیس کردند با این تفاوت که دوره آموزشی این مدرسه ۸ ماه بوده، یک واحد درسی به نام «آموزش پلیس مخفی» به برنامه دروس آن افزوده و تعدادی از افسران تحصیلکرده صف را نیز آموزش می داد.

فرماندهان سوئدی برای تربیت درجه داران ژاندارم، در سال ۱۲۹۱ (ه. ش)، آموزشگاه هایی با نام «سوزافیسیه» در شهرهای

شیراز، قزوین، اصفهان و مشهد تأسیس کردند.

در سال ۱۲۹۱ (ه. ش)، مدرسه ای به نام «آنتاندانس» یا مدرسه مباشرت و کارپردازی تأسیس شد که مدت دوره آن ۲ ماه بود و دو کلاس کارپردازی و انبارداری دایر کرد. در همین سال مدرسه ای برای آموزش «تعلبندی» تأسیس شد که مدت دوره آموزشی آن ۳ ماه تعیین شده بود.

در سال ۱۲۹۲ (ه. ش) اولین مدرسه «بیطاریه» (دامپزشکی) به ریاست افسران سوئدی تأسیس شد. پس از جنگ جهانی اول نیز مدرسه ای با همین نام با ریاست افسران ایرانی تأسیس شد و میرزا کوچک خان جنگلی نیز برای تربیت نیروهای خود یک دانشکده نظام ایجاد کرد.

میرزا حسن خان مشیرالدوله هنگامی که در سال ۱۲۹۳ (ه. ش) وزارت جنگ را به عهده داشت، تصمیم گرفت نمونه ای از مدرسه نظام «سن سیر» فرانسه را در ایران ایجاد کند. به دلیل نداشتن بودجه، هیأت دولت تصویب کرد که از هر مخابره تلگراف، مبلغی (به ازای هر یک تومان، ده دینار) اضافه دریافت شود و آن مبلغ برای تأسیس مدرسه نظام مورد استفاده قرار بگیرد. به هر صورت، در این سال مدرسه یاد شده گشایش یافت و ابتدا به نام احمدشاه، «مدرسه نظام احمدی» نامیده شد ولی بتدریج به مدرسه نظام مشیرالدوله شهرت یافت.

در ساختمان این مدرسه اتاق های لازم برای کلاسهای درس، سالن ناهارخوری به گنجایش صد نفر، نمازخانه، آبدارخانه، زندان، استراحتگاه و چهار اتاق برای رئیس، معاون، فرمانده گروهان و پزشک مدرسه در نظر گرفته شده بود. این مدرسه شرط ورود را داشتن کارنامه قبولی پنجم متوسطه یا دیپلم و قبول شدن در آزمون ورودی قرار داد.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۰۹۹۵/مدرسه-نظام-احمدی>